

ÇOCUKLARIN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE KATILIMINA EBEVEYNLERİN TUTUMLARI* PARENTS' ATTITUDES TOWARDS ATTENDING PHYSICAL EDUCATION LESSONS OF CHILDREN

Tülin ATAN**
Recep İMAMOĞLU***
Osman İMAMOĞLU****

Öz

Bu çalışma, çocukları ilköğretime başlayan ailelerin spora ve beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. İlköğretim 1. sınıf öğrencilerinin velileri üzerinde “kişisel bilgi formu” ve “tutum ölçeği” uygulanmıştır. İstatistiksel işlemlerde Mann Whitney-U ve Kruskal Vallis testi kullanılmıştır. Ölçek; Algısal, İşlevsel, Destek ve Önem boyutu olmak üzere 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Ebeveynlerin beden eğitimi dersine yönelik tutum ölçeğinden aldıkları puanlar, algısal boyutta yüksek, diğer alt boyutlarda düşük bulunmuştur. Bu durum ebeveynlerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının olumsuz olduğunu göstermektedir. Ebeveynlerin cinsiyetine göre çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları arasında anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$). Araştırmamızda algısal boyut dışında diğer alt boyutların, ebeveynlerin yaş gruplarına göre anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0,0125$). 20-30 yaş aralığındaki ebeveynlerin işlevsel, destek, önem ve toplam puanları yüksektir yani tutumları daha olumludur. Ebeveynlerin eğitim durumlarına göre çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarının istatistiksel olarak farklılaşmadığı saptanmıştır ($p>0,0125$). Spor yapan velilerin spor yapmayanlara göre çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarının algısal, destek ve önem boyut puanlarının ve toplam puanlarının daha olumlu olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Çocukları ilköğretime başlayan ebeveynlerin, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarının olumsuz olduğu görülmüştür. 20-30 yaş aralığındaki ebeveynlerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha ileri yaştakilere göre daha olumludur. Spor yapanların tutum puanları spor yapmayanlara göre daha olumludur.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Aile, Spor, Beden Eğitimi Dersi.

Abstract

This study was carried out in order to determine the attitudes of parents towards sport and physical education lessons, whose children start to primary school. A “personal information form” and “attitude scale” were applied to parents of 1st class students at primary school. Mann Whitney-U and Kruskal Vallis tests were used in statistical process. The scale is the one composed of four sub-dimensions as “perceptual,” “functional,” “support” and “importance”. Parents' attitude scale attitudes towards physical education lessons were high in perceptual dimension and low in other subscales. This suggests that parents' attitudes toward physical education are negative. There were no significant difference determined between the attitudes toward participation of children to physical education lesson according to gender of parents ($p>0,05$). In our research, there was a significant difference according to age groups of parents in attitudes except perceptual sub-dimension ($p<0,0125$). The parents between 20-30 ages have high attitude scores from functional, support, importance sub-dimensions and total score so their attitudes are more positive. There were no significant difference determined between the attitudes toward participation of children to physical education lesson according to education status of parents ($p>0,0125$). Among the scores obtained by parents according to participation status to physical exercise, there were significant differences determined in perceptual, support and importance dimensions and total scores ($p<0,05$). The ones, who do physical exercise, have more positive scores than who don't. It was understood that the children of parents whose children start to primary school, have generally negative attitudes toward participation to physical education lessons. The attitudes of parents in the 20-30 age group towards physical education lessons are more favorable than those in older ages. The ones, who do physical exercise, have more positive attitude scores.

Keywords: Child, Parent, Sport, Physical Education Lesson.

1. GİRİŞ

Çocukların sağlıklı bir şekilde büyüyüp gelişebilmeleri genetik özelliklerinin yanı sıra onlara sağlanan yaşam koşullarının yeterlilik düzeyi ile de orantılıdır. Normal süreçte çocuk fiziksel büyüme ve sinir sisteminin gelişimine bağlı olarak ve belli aşamalardan geçerek hareket becerilerini kazanmaktadır (Smith, 1986, 37).

İlköğretim 1., 2. ve 3. sınıflarda “Oyun ve Fiziki Etkinlikler” dersi haftalık 5'er saat ve 4. sınıflarda 2 saat olarak zorunlu dersler arasında yer almaktadır. 5., 6., 7. ve 8. Sınıflarda ise “Beden Eğitimi ve Spor” dersi haftalık 2'şer saat zorunlu dersler arasında bulunmaktadır. Ayrıca 5, 6, 7 ve 8. sınıflarda seçmeli dersler

*6. Uluslararası Bilim, Kültür ve Spor Kongresinde (25-27 Nisan 2018, Lviv-UKRAYNA) sözel olarak sunulan bildirinin gözden geçirilmiş şeklidir.

** Doç. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi/Samsun, takman@omu.edu.tr

*** Öğr. Gör., Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi/Samsun, osmani55@hotmail.com

**** Prof. Dr., Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü/Gümüşhane, recepimamoglu@hotmail.com

arasında “Spor ve Fizikî Etkinlikler” (Alanlara Göre Modüller Oluşturulacaktır) dersi bulunmaktadır. İlköğretim Kurumları (İlkokul Ve Ortaokul) Haftalık Ders Çizelgesi madde 5’de “Sanat ve Spor, Görsel Sanatlar, Müzik, Spor ve Beden Eğitimi dersleri” öğrencilerin tercihlerine bağlı olarak iki (2) ya da dört (4) ders saati olarak seçilebilir” denilmektedir (www.egitimajansi.com/haber-yazdir/12195).

Çocuk hareket ederek büyüdüğü için onun koşmasına, tırmanmasına, zıplamasına, atlamasına uygun bir ortam hazırlamak ve bunları yapabilmesi için çocuğa izin vermek oldukça önemlidir. Gerek evde gerekse okulda çocuğu zorla hareketsiz bırakmak ailenin ve okulun yaptığı en büyük hatalardan biridir. Oysa biyolojik bir anlam taşıyan hareket doğal bir arzudur (Smith, 1986, 40). Son yıllarda ülkemizde de çocukların obeziteye yakalanma oranlarında artış olduğu gözlenmektedir. Bu durumun oluşumunda hareketsizliğinde etkili olduğu düşünülmektedir. Bunların yanı sıra ailelerin çocukların akademik becerilerine daha çok önem vermeleri ve çocukların ders dışı zamanlarını da kurslarda ya da televizyon başında veya telefonları ile geçirmeleri de çocukların hareketsizliğine yol açmaktadır. Çocukların hareket ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri en etkili yollardan birinin de beden eğitimi ve spor olduğu ileri sürülmektedir. Beden eğitimi çalışmaları belli hareketlerin öğretilmesinin yanında, sosyal ve psikolojik yönden de oldukça önem taşır. Beden eğitimi çalışmalarına aktif katılan çocukların bireysel deneyimlerinin, taklit becerisinin, yaratıcılığının geliştiği ve sorumluluk duygusunun arttığı görülmüştür (Gallahue, 1982, 435; Gallahue ve Ozmun, 1995, 570). İnsanların bir bölümünün, spor dallarına yönelmeleri bir bölümünün yönelmemelerinin, sporun insanlar üzerinde meydana getirdiği sosyo-psikolojik etkileşime bağlı olarak ortaya çıktığını belirtilmektedir (Korkmaz, 2003, 41). Yapılan çalışmalarda kişilerin spor yapmaları ve spora başlamaları üzerinde kuvvetli etki gösteren faktörler; aile, birincil gruplar, referans grupları, meslek, gelir seviyesi, yaş, cinsiyet ve serbest zaman faaliyetlerine imkân verecek ortamın varlığı şeklinde sıralanabilir (Kut ve Koşar, 1998, 78).

Bu araştırma çocukları ilköğretime başlayan ailelerinin çocukların psiko-motor gelişimlerinde etkili olan spora ve beden eğitimi dersine bakış açısını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

2. MATERYAL-METOD

Bu çalışmada Samsun ilindeki ilkokulların ve bu okullarda okuyan öğrencilerin tespitinde Samsun İl Millî Eğitim Müdürlüğü’nden alınan bilgilerden yararlanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, Samsun’da bulunan 20 ilkokulda 1.sınıfta okuyan öğrencilerin velileri oluşturmaktadır.

Veri toplama araçları olarak “kişisel bilgi formu” ve “tutum ölçeği” kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu, araştırmaya katılan ebeveynler hakkında bilgi toplamak amacıyla cinsiyet, yaş, eğitim ve spor yapma durumu sorularından oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak Öncü (2007, 188) tarafından geliştirilen öğrenci velileri için tutum ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, 5’li likert tipindedir. Toplamda 21 madde ve 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Bu maddelerden 13’ü olumlu, 8’i olumsuzdur. Algısal boyut 8, İşlevsel boyut 5, Destek boyutu 4 ve Önem boyutu 4 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte alınabilecek en yüksek puan 105, en düşük puan ise 21’dir. Her bir faktör için alınabilecek minimum ve maksimum puanlar sırasıyla algısal boyutta 8-40, işlevsel boyut 5-25, destek boyutunda 4-20 ve önem boyutunda 4-20 şeklindedir. Algısal boyutta alınan puanın düşük olması, diğer alt boyutlarda ise puanın yüksek olması ebeveynlerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının olumlu olduğu anlamına gelmektedir. Tutum ölçeğinde alt boyutlardan; algısal boyut beden eğitimi dersinin nasıl algılandığıyla, işlevsel boyut beden eğitimi dersinin işlevleri ile, destek boyutu beden eğitimi dersine katılımı destekleme ile ve önem boyutu beden eğitimi dersinin önemi ile ilgilidir.

Bu çalışmanın verilerinin istatistiksel analizlerinde SPSS 19 paket programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğine Kolmogorov-Smirnov testi ile bakılmış ve verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. İki grup arasında fark olup olmadığına bakmak amacıyla Mann Whitney U testi kullanılmıştır (p=0,05). Üç ve daha fazla grup arasında fark olup olmadığına bakmak amacıyla Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. İkili karşılaştırmalarda Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. Karşılaştırma sayısı 4 olduğunda her bir Bonferroni düzeltmeli Mann Whitney U testinde dikkate alınan önemlilik seviyesi $0,05/4=0,0125$, karşılaştırma sayısı 5 olduğunda $0,05/4=0,015$ dir. Veriler ortalama ve standart sapma, min ve max şeklinde verilmiştir.

3. BULGULAR

Tablo 1: Cinsiyete göre Ebeveynlerin Tutum Ölçeği Puan Dağılımı

Boyut		N	Ort.	Ss	Min.	Max.	p
Algısal boyut	Kadın	212	35,61	,39	14,00	40,00	,413
	Erkek	88	36,19	,40	28,00	40,00	
	Toplam	300	35,79	,30	14,00	75,00	
İşlevsel boyut	Kadın	212	9,96	,22	5,00	19,00	0.964
	Erkek	88	9,80	,27	5,00	17,00	
	Toplam	300	9,92	,17	5,00	19,00	
Destek boyutu	Kadın	212	7,56	,14	4,00	14,00	0.089
	Erkek	88	7,11	,20	4,00	12,00	
	Toplam	300	7,43	,11	4,00	14,00	
Önem boyutu	Kadın	212	7,37	,17	4,00	15,00	0.698
	Erkek	88	7,51	,26	4,00	15,00	
	Toplam	300	7,41	,14	4,00	15,00	
Toplam	Kadın	212	60,52	,41	40,00	95,00	0,792
	Erkek	88	60,61	,50	52,00	75,00	
	Toplam	300	60,55	,32	40,00	95,00	

Ebeveynlerin cinsiyetine göre, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarının istatistiksel olarak farklılaşmadığı saptanmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 2: Yaş Aralıklarına Göre Ebeveynlerin Tutum Ölçeği Puan Dağılımı

Boyut		N	Ort.	Ss	Min.	Max.	P
Algısal	20-30(1)	58	35,79	4,53	19,00	40,00	-
	31-35(2)	88	36,00	6,42	16,00	40,00	
	36-40(3)	78	34,97	5,20	14,00	40,00	
	41 ve üstü(4)	76	36,37	3,98	23,00	40,00	
İşlevsel	20-30(1)	58	11,19	3,65	5,00	19,00	1>2,3,4
	31-35(2)	88	9,26	3,00	5,00	18,00	
	36-40(3)	78	9,83	2,78	5,00	16,00	
	41 ve üstü(4)	76	9,79	2,84	5,00	17,00	
Destek	20-30(1)	58	8,16	2,12	4,00	14,00	1>2,4 3>2
	31-35(2)	88	6,94	1,80	4,00	12,00	
	36-40(3)	78	7,64	2,09	4,00	14,00	
	41 ve üstü(4)	76	7,22	2,08	4,00	14,00	
Önem	20-30(1)	58	7,88	2,77	4,00	15,00	1>2 3>2
	31-35(2)	88	6,85	2,08	4,00	12,00	
	36-40(3)	78	7,83	2,58	4,00	15,00	
	41 ve üstü(4)	76	7,28	2,44	4,00	15,00	
Toplam	20-30(1)	58	63,02	5,67	54,00	75,00	1>2,3,4
	31-35(2)	88	59,06	6,24	42,00	95,00	
	36-40(3)	78	60,28	5,15	40,00	74,00	
	41 ve üstü(4)	76	60,66	4,95	42,00	70,00	

$p<0,0125$

Ana-babaların, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları, ebeveynlerin yaş gruplarına göre hem işlevsel boyutta hem de toplam tutum puanlarında anlamlı bir farklılık göstermiştir ($p<0,0125$). Ortaya çıkan sonuçlara göre 20-30 yaşındaki ebeveynlerin işlevsel boyut ve toplam tutum puanları 31-35 yaş, 36-40 yaş ve 41 ve üstü yaş gruplarındaki ebeveynlerden daha yüksek puan ortalamasına sahiptir ($p<0,0125$).

0-30 yaşındaki ebeveynlerin 31-35 yaş, 36-40 yaş ve 41 ve üstü yaş gruplarındaki ebeveynlerden daha yüksek puan ortalamasına sahiptir ($p<0,0125$).

Tablo 3: Eğitim Durumlarına Göre Ebeveynlerin Tutum Ölçeği Puan Dağılımı

Boyut		N	Ort.	Ss	Min.	Max.	P
Algısal	İlkokul(1)	59	33,58	0,75	14,00	40,00	-
	Ortaokul(2)	23	34,70	0,95	22,00	40,00	
	Lise(3)	72	36,63	0,71	28,00	40,00	
	Lisans(4)	121	36,42	0,38	16,00	40,00	
	Lisansüstü(5)	25	36,52	1,05	23,00	40,00	
İşlevsel	İlkokul(1)	59	10,34	0,43	5,00	18,00	-
	Ortaokul(2)	23	10,00	0,59	5,00	16,00	
	Lise(3)	72	9,96	0,40	5,00	19,00	
	Lisans(4)	121	9,79	0,26	5,00	17,00	
	Lisansüstü(5)	25	9,36	0,61	5,00	16,00	
Destek	İlkokul(1)	59	8,10	0,32	4,00	14,00	-
	Ortaokul(2)	23	7,78	0,37	5,00	12,00	
	Lise(3)	72	7,64	0,25	4,00	14,00	
	Lisans(4)	121	7,07	0,16	4,00	14,00	
	Lisansüstü(5)	25	6,68	0,36	4,00	12,00	
Önem	İlkokul(1)	59	8,14	0,33	4,00	15,00	-
	Ortaokul(2)	23	7,91	0,44	5,00	13,00	
	Lise(3)	72	7,29	0,28	4,00	13,00	
	Lisans(4)	121	7,09	0,22	4,00	15,00	
	Lisansüstü(5)	25	7,16	0,57	4,00	13,00	

*p>0,015

Ebeveynlerin eğitim durumlarına göre çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarının istatistiksel olarak farklılaşmadığı saptanmıştır (p>0,0125).

Tablo 4: Ebeveynlerin Spor Yapma Durumlarına Göre Tutum Ölçeği Puan Dağılımı

Boyut		N	Ort.	Ss	Min.	Max.	p
Algısal	Evet	91	35,382	5,93724	21,00	40,00	0.006*
	Hayır	209	36,714	4,81253	14,00	40,00	
İşlevsel	Evet	91	10,934	3,47308	5,00	19,00	0.055
	Hayır	209	9,4737	2,82171	5,00	18,00	
Destek	Evet	91	8,1868	2,36602	5,00	14,00	0.000*
	Hayır	209	7,1005	1,80663	4,00	12,00	
Önem	Evet	91	8,1209	2,74807	4,00	15,00	0.004*
	Hayır	209	7,1053	2,28465	4,00	15,00	
Toplam	Evet	91	63,9560	6,35769	49,00	95,00	0.001*
	Hayır	209	59,0622	4,64933	40,00	72,00	

*p<0,05

Spor yapan velilerin spor yapmayanlara göre çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarının algısal, destek ve önem boyut puanlarının ve toplam puanlarının daha olumlu olduğu görülmüştür (p<0,05).

4. TARTIŞMA

Ebeveynlerin çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutum ölçeğinden ve her bir alt faktöründen aldıkları puanların orta seviyede bir ortalamaya sahip olduğu bulunmuştur. Tutumları da genelde olumsuz yöndedir. Sonuçların bu şekilde oluşmasına, başlıca etken olarak okullarda yapılan beden eğitimi dersinin amacına uygun yapılamamasının neden olduğu söylenebilir. Özellikle devlet okullarındaki materyal ve ortam eksikliği nedeniyle dersin yeterince aktif yapılamamasında önemli etkiye sahip olduğu düşünülebilir. Birçok okulun kapalı spor salonu olmadığı için aktif çalışmalar genellikle havanın güzel olduğu günlerde yapılabilmektedir. Bununla beraber yine materyal konusunda da eksiklikler önemli boyutlardadır. Bu durumun sebep olduğu beden eğitimi dinlenme, top oynama, test çözme dersi şeklindeki yargı devam etmektedir.

Aileler spora karşı olumlu tutum sergilese de okullarda verilen beden eğitimi dersine yeterince olumlu tutum sergilememiş ve nötr kalmış olabilirler. Bu duruma bir başka etken olarak da ailelerin spora bakış açılarını göstermek mümkün olmaktadır. Birçok veli okullarda verilen beden eğitimi dersini spor niteliğinde görmemektedir. Tanyeri (2010, 4)'nin yaptığı çalışmada, velilerin okullardaki beden eğitimi

çalışmaları hakkında yeterince bilgi sahibi olmadığını saptamıştır. Bu açıdan yaptığımız çalışma Tanyeri (2010)'nin yaptığı çalışma ile benzer sonuçlar göstermiştir.

Tutum ölçeğinden alınan toplam puan bayanlarda 60,52 ve erkeklerde 60,61 puandır. Ebeveynlerin cinsiyetine göre çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Öncü (2007, 193)'nün, yaptığı çalışmada da ebeveynlerin cinsiyetleri ile tutumlar arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Yine Haris (1999, 119)'nin çalışması gibi eş değer çalışmaların bazılarında çocukların cinsiyeti, Cohen (2005, 131)'nin çalışması gibi bazı çalışmalarda da ebeveynlerin cinsiyeti ile tutumlar arasında belirgin bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Çalışmanın sonuçları diğer araştırmacıların sonuçlarına benzer bulunmuştur. Bu durumun oluşmasında en önemli etkenlerden biri bayanların özellikle zayıflama amaçlı olarak spora yönelmeleri olabilir. Erkeklerin de eğlenme, sosyalleşme, güzel vakit geçirme ve fit bir vücuda sahip olma gibi nedenlerle spora yatkınlıkları bu durumu etkileyebilir. Bunun yanı sıra birçok erkeğin en azından haftada bir halı saha maçlarına katılımı ile spora dâhil olmaları da sonuçları etkilemiş olabilir.

Araştırmamızda ebeveynlerin yaş gruplarına göre algısal boyut dışında diğer alt boyutlar arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,125$). 20-30 yaş aralığındaki ebeveynlerin işlevsel, destek, önem ve toplam puanları yüksektir. Buna göre; yaş ilerledikçe tutumlar olumsuzya yönelmiştir. Buna sebep olarak yüksek puan alan 20-30 yaşlarında bireylerin vücutlarına daha dikkat etmelerini gösterebiliriz. Genç bireylerin spor yapma oranları ilerleyen yaşlardakilerin spor yapma oranlarından fazla denilebilir. Nitekim genç bireylerin özellikle kitle iletişim araçlarının da etkisi ile fit bir görünüme sahip olmak için sporu tercih ettikleri söylenebilir. Yine gençlerin sosyalleşme amaçlı spor yaptıkları da ifade edilebilir. Yetişme ortamı ve eğitim durumu da buna etki etmiş olabilir. Genç ebeveynlerin dünyaya geldikleri çevre ortamında spora önem artmış ve bireyler bu ortamda sporun önemini vurgulayan uyarılarla yetişmişlerdir. Serarslan (1990, 98)'in yaptığı çalışmada spor ile ilgilenen bireylerin sayısı ülke nüfusuna oranla oldukça düşüktür.

Araştırmamızda ebeveynlerin eğitim durumlarına göre tutum ölçeği alt boyut puanlarının ve toplam puanların farklılaşmadığı tespit edilmiştir ($p>0,015$). Öncü (2007)'nün yaptığı çalışmada eğitim durumu ile tutumlar arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bu noktada çalışmamız Öncü'nün çalışmasının sonuçları ile benzer bulunmuştur.

Bu çalışmada ebeveynlerin spor yapma durumlarına göre alınan puanlar arasında algısal, işlevsel, destek, önem boyutlarında ve toplam puanlarda anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($p>0,05$). Spor yapanların tutumları daha olumlu bulunmuştur. Buradan hareketle spor yapmayan bunu bir davranış haline getirememiş bireylerin, çocuklarının spora yönelmesini de desteklemediklerini söylemek mümkün olabilir. Nitekim spor yapanlar önem boyutunda da yüksek puanlar almışlardır. Bu durum spor yapmanın önemini farkında olduklarını ve desteklediklerini gösterebilmektedir. Bu sonuçlara sebep olarak son zamanlarda özellikle gençlik spor merkezlerinde, okullarda ve kitle iletişim araçları aracılığı ile yapılan veli bilgilendirmelerinin olumlu etkisi olduğu gösterilebilir. Özellikle öğretmenlerin veli görüşmeleri sırasında yaptıkları bilgilendirmeler olumlu etki yaratmış olduğu düşünülebilir. Yine devletin spora verdiği desteğin, son yıllarda devlet tarafından açılan ve ücretsiz eğitim veren spor merkezlerinin artması da velilerin tutumlarını olumlu yönde etkilemiş olabilir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Ebeveynlerin çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarının genelde olumsuz olduğu görülmüştür. Tutum ölçeğinden 20-30 yaş aralığındaki ebeveynler daha yüksek puanlar almışlardır. Spor yaptığını belirten veliler yapmayanlara oranla daha olumlu tutum sergilemişlerdir.

Ana-babalara yönelik bilinçlendirme eğitimleri düzenlenmelidir. Ülkemizdeki eğitim binalarında spor ve beden eğitimi dersleri için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır. Çocukların okullarda yapabilecekleri spor alanlarının çeşitliliği artırılmalı ve tercihler sunulmalıdır.

KAYNAKÇA

- Cohen, C. (2005). *Influence of parental beliefs on attitudes and exercise levels in middle school children*. Yayınlanmamış doktora tezi, Florida State University, Florida.
- Gallahue, David L. (1982). *Understanding motor development in children*. New York: John Wiley and Sons.
- Gallahue, David L. ve Ozmun. J. C. (1995). *Understanding motor development: Infants, childrens, adolescents, adults*. Dubuque: C. Brown And Benchmark Publishers.
- Haris, Kevin W. (1999). *Parental expectations of high school interscholastic athletic activities*. Yayınlanmamış doktora tezi, Virginia State University, Virginia.
- Korkmaz, F. (2003). Voleybol sporcularını voleybola yönelten bazı motivasyonel faktörler. *Hacettepe Üniversitesi Voleybol Bilim ve Teknoloji Dergisi*, Cilt 2, S. 31, s. 40-47.
- Kut, Sema ve Koşar, Nesrin (1998). *Aile ve çevre sorunlarının gencin kişiliğine etkisi*. Ankara: Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı Gençlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü Yayını.

- Serarslan, Mustafa Z. (1990). *Spor Pazarlaması: Sporun Topluma Yaygınlaştırılmasında Pazarlama Tekniklerinden Yararlanma*. Yayımlanmamış doktora tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Fakültesi Pazarlama Anabilim Dalı, İstanbul.
- Smith, Anthony (1986). *İnsan, Beyni ve Yaşamı*. çev. Nejat Ebciođlu, İstanbul: İnkılap Kitabevi, Anka Ofset A.Ş.
- Tanyeri, Yavuz (2010). İlköğretim, II, III. ve IV, V. Sınıflarında beden ve oyun eğitime verilen önem/The importance given to the physical education and games in the I, II, III LV and V classes of the primary schools. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi/Journal Of Physical Education And Sport Sciences*, S.1, s.4.
- Oyun ve fiziki etkinlikler dersi. www.egitimajansi.com/haber-yazdir/12195 adresinden 12.02.2018 tarihinde erişilmiştir.
- Öncü, Erman ve Güven, Özbay (2011). Beden Eğitimi Dersine Yönelik Ana-Baba Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt 5, S. 3, s. 184-195.